

Børn og unge med udviklingshandicap

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

HÅND OM
PARAGRAFFERNE
1

5. udgave

Børn og unge med udviklingshandicap

Kommunen og forældrene

Kommunen skal sørge for, at opgaver og tilbud til børn, unge og deres familier udføres i samarbejde med forældrene og på en sådan måde, at de fremmer børnenes og de unges udvikling, trivsel og selvstændighed. Dette er vigtigt, da det er familien, der oplever problemerne og udfordringerne tæt på, og det er dem, som kan bidrage med viden om, hvordan dagligdagen former sig. Uanset hvilke problemer et barn eller en ung og deres familie måtte have, er de en del af en familie, og det er væsentligt at betragte familien som en enhed.

Formålet med at yde støtte til de børn og unge, der har et særligt behov, er at skabe de bedst mulige opvækstvilkår, så de på trods af deres individuelle vanskeligheder kan opnå de samme muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed som deres jævnaldrende. Støtten skal ydes så tidligt og sammenhængende som muligt, så begyndende problemer hos barnet så vidt muligt kan afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Støtten skal i hvert enkelt tilfælde udformes på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte families forhold.

MULIGHED FOR RÅDGIVNING

Kommunen skal tilbyde, at forældre med børn og unge kan få gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kommunen

skal desuden tilbyde gratis rådgivning, konsulentbistand, undersøgelse og behandling i forhold til blandt andet børn og unge med udviklingshandicap og deres familier, hvor en tidlig indsats kan bidrage til, at eventuelle langtidsvirkninger og senfølger af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne formindskes.

TILBUD OM FAMILIEVEJLEDNING

Kommunen skal tilbyde familievejledning inden for tre måneder efter, at den har fået kendskab til, at et barn har fået konstateret en betydelig og varig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse – uanset om det drejer sig om et nyfødt barn eller et barn, hvor funktionsnedsættelse konstateres under opvæksten. Dette tilbud skal altså gives til familier, der får et barn med udviklingshandicap. Familievejledningen skal give en introducerende og helhedsorienteret information og vejledning om familiens rettigheder og hjælpemuligheder på tværs af sektorerne. Vejledningen skal også indeholde et tilbud om formidling af kontakt til andre familier med børn med nedsat funktionsevne med henblik på dannelse af netværk. Familievejledningen skal så vidt muligt gives ved besøg i hjemmet.

Familievejlederen har ikke kompetence til at træffe afgørelse om hjælpen til familien, men skal formidle kontakt til socialforvaltningen.

I DENNE FOLDER FINDER DU INFORMATION OM:

Kommunen og forældrene	3
Tabt arbejdsfortjeneste	8
Særlig støtte til børn og unge	10
Alment gældende regler	14
Rådgivning og vejledning	15

RÅDGIVNING OG UDREDNING FRA VISO

Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, i daglig tale blot kaldet VISO, har som formål at bistå både kommuner og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mere komplicerede og specialiserede enkeltsager. Man kan som borger selv henvende sig direkte til VISO.

VISO kan ligeledes yde gratis vejledende udredning til kommuner og borgere i sager, hvor den fornødne ekspertise ikke kan forventes at være til stede i den enkelte kommune. Det er kun kommunen, der kan henvende sig til VISO med henblik på udredning.

STØTTE TIL BEHANDLING OG TRÆNING, SERVICELOVENS § 32

Kommunen skal tilbyde hjælp til børn med udviklingshandicap, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for særlig støtte og behandling. Det kan f.eks. være behov for behandling ved fysioterapeut, ergoterapeut, talepædagog, psykolog eller et behov for en pædagogisk indsats målrettet barnets udviklingsmuligheder. Hjælpen kan tilrettelægges i særlige dagtilbud, i særlige klubtilbud eller i forbindelse med andre tilbud efter serviceloven eller efter dagtilbudsloven.

HJEMMETRÆNING, SERVICELOVENS § 32A

Kommunen skal i forbindelse med drøftelsen med forældrene om barnets eller den unges behov for hjælp og støtte efter servicelovens § 32 informere forældrene om muligheden for at hjemmetræne barnet. Hvis forældrene ikke ønsker at modtage det kommunale tilbud efter § 32, eller forældrene selv ønsker at gennemføre en del af den

nødvendige hjælp og støtte i hjemmet, kan kommunen godkende, at forældre til børn og unge med betydelig og varigt nedsat funktionsevne træner deres barn helt eller delvist i hjemmet.

Godkendelse af forældres træning i hjemmet er betinget af, at barnet eller den unge opfylder betingelserne for at modtage et offentligt tilbud efter servicelovens § 32, samt at kommunen har gennemført en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50 og på baggrund heraf har foretaget en samlet vurdering af barnets eller den unges konkrete fysiske, psykiske og sociale behov i lyset af barnets alder og udviklingstrin.

Forældrene og barnet eller den unge skal indtages i udredningsforløbet. Kommunen skal sammen med forældrene vurdere, i hvilken udstrækning det er muligt at inddrage barnet eller den unge.

Træningen kan foregå efter konventionelle metoder eller efter alternative metoder.

Det er en betingelse, at et tilbud i hjemmet kan imødekomme barnets eller den unges behov, og at forældrene er i stand til at varetage opgaven. Hjemmetræningens metoder og målene med den skal være dokumenterbare.

Når kommunen har godkendt, at forældre træner deres barn eller den unge i hjemmet, har forældrene ret til at få hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter reglerne i servicelovens § 42 (se side 8). Man har desuden ret til nødvendige træningsredskaber, kurser, hjælpere mv., der er forbundet med hjemmetræningen. Udgifterne hertil kan ikke overstige et beløb på 633.203 kr. årligt (2019).

DAGTILBUD TIL BØRN OG UNGE

Som udgangspunkt skal alle børn optages i et almindeligt dagtilbud (for eksempel vuggestue, børnehave eller dagpleje). Børn og unge med udviklingshandicap under 18 år, der har et særligt behov for støtte og behandling, som ikke kan opfyldes i et almindeligt dagtilbud efter dagtilbudsloven, skal tilbydes en plads i et særligt dagtilbud eller et særligt klubtilbud, der er oprettet efter bestemmelserne i Lov om social service.

Forældre til børn med udviklingshandicap betaler som udgangspunkt for kommunale dagtilbud

efter de samme regler som andre forældre. Specielt gælder dog, at når et barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne af behandlingsmæssige grunde har ophold i et dagtilbud, hæves kommunens tilskud med et beløb, der svarer til 50 pct. af forældrenes egenbetaling. Ved optagelse i en halvtidsplads eller derunder fastsættes tilskuddet til 100 pct. af bruttodriftsudgifterne. Kommunen yder 100 pct. tilskud til ophold i et særligt dagtilbud, hvis et barn med betydelig og varigt nedsat funktionsevne er optaget i dagtilbuddet alene eller hovedsageligt af behandlingsmæssige grunde.

På tilsvarende vis er ophold i et særligt klubtilbud vederlagsfrit i tilfælde, hvor et barn eller ung med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne deltager i klubtilbuddet alene eller i hovedsagen af behandlingsmæssige grunde.

Går barnet i en skolefritidsordning (SFO) reguleres forældrenes betaling for opholdet efter folkeskoleloven. Der er mulighed for søskendetilskud og økonomisk, behandlingsmæssigt og pædagogisk fripladstilskud.

MERUDGIFTSYDELSE, SERVICELOVENS § 41

Kommunen skal efter servicelovens § 41 yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med udviklingshandicap. Det er en forudsætning, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

Bestemmelsen giver således mulighed for at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet/den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne. Familien skal selv afholde den del af udgifterne, som svarer til de udgifter, familien normalt ville have afholdt.

Merudgiftsydelsen fastsættes ud fra de skønnede (sandsynliggjorte) merudgifter pr. måned og afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Ydelsen er uafhængig af indkomst og er skattefri. Der kan ikke ydes dækning af merudgifter, hvis de samlede merudgifter er mindre end 4.900 kr. for et år (2019).

Forældrene skal sammen med afgørelsen om støtte efter § 41 have kopi af den oversigt, der er udfærdiget som grund for udmåling af ydelsen. Det anbefales, at man gemmer de væsentligste kvitteringer, så man lettere kan dokumentere de faktiske udgifter – specielt det første år, eller hvis der sker væsentlige ændringer. Merudgifter kan f.eks. være ekstra udgifter til kost og diætpræparater, medicin, transport, handicaprettede kurser til forældre og andre pårørende. Der kan også være tale om merudgifter til beklædning og fodtøj, hospitalsophold, vask og personlig hygiejne samt merudgifter til særlig tilrettelagt fritidsaktivitet.

Hvis der opstår behov for dækning af en enkeltstående merudgift, f.eks. til et kursus eller merudgifter til en ferie, kan dette ske ved en enkeltstående udbetaling uden regulering af det månedlige beløb. Det er en forudsætning, at man allerede får udbetalt merudgifter efter § 41.

Merudgiftsydelsen er ikke en tidsbegrænset ydelse, som forudsætter en fornyet ansøgning. Kommunen kan fastsætte en opfølgingsdato, hvilket ikke er det samme som en udløbsdato. Kommunen kan først stoppe udbetalingen af merudgifter, hvis der er truffet en gyldig afgørelse om, at man ikke længere opfylder betingelserne.

AFLASTNING

Et barn med udviklingshandicap kræver ofte en større daglig pleje og omsorg end andre børn. Ved at tilbyde aflastning kan kommunen give en familie overskud og energi til bedre at kunne klare hverdagen.

Aflastning kan gives efter flere bestemmelser i Lov om social service. Det kan være i almindelige eller særlige dagtilbud til børn eller efter reglerne om personlig hjælp og pleje (§ 84), eller i anbringelsessteder for børn og unge (§ 84 eller § 52.3.7 § 52.3.5). I helt særlige tilfælde, hvor de øvrige bestemmelser ikke kan dække behovet for aflastning, kan der ydes støtte til privat ansat hjælp, hvor udgiften indgår som en del af merudgiftsydelsen.

Aflastning (både time- og døgnafkastning), der gives af hensyn til den øvrige familie, f.eks. for at give forældrene tid til eventuelle andre søskende, ydes efter § 84. Er der derimod tale om et behov for aflastning på grund af barnets eller den unges særlige behov for støtte, skal døgnafkastning iværksættes efter servicelovens § 52, hvor der skal være gennemført en forudgående § 50-undersøgelse.

Det skal konkret vurderes, hvilket omfang aflastningen skal have. Der bør tages hensyn til, hvorvidt der er tale om en enlig forsøger – eller om der er to til at tage sig af barnet, som også bør kunne aflastes på samme tid. Derudover skal der tages hensyn til, om der er søskende, som kan have behov for deres forældres fulde opmærksomhed. Erfaringer peger på, at forældre til meget omsorgskrævende børn mindst bør aflastes en aften om ugen, en weekend om måneden og tre uger om året.

LEDSAGELSE, SERVICELOVENS § 45

Hjemmeboende unge mellem 12 og 18 år, der ikke kan færdes på egen hånd uden for hjemmet, har ret til ledsagelse til sociale aktiviteter. Det er en betingelse, at den unge kan efterspørge ledsagelse uden pædagogisk indhold. Formålet med ledsagelse er at medvirke til at gøre den unge mere selvstændig og give den unge mulighed for at komme uden for hjemmet, uden at det er forældrene, der skal ledsage.

Den unge har ret til ledsagelse i op til 15 timer om måneden. Ledsageordningen omfatter selve ledsagelsen og de dermed direkte forbundne funktioner som f.eks. at hjælpe med at tage overtøj af og på, slå kørestol op og ned, hjælp til toiletbesøg m.m. Den unge har ret til selv at pege på en person, som denne ønsker som ledsager. Der må dog ikke være tale om en person med en meget nær tilknytning til den unge. Personen skal godkendes og ansættes af kommunen.

Den unge skal dække ledsagerens udgifter til transport, entreer mm., men kan søge kommunen om at få udbetalt et beløb til at dække disse udgifter. Beløbet er i 2019 på 901 kr. om året.

Tabt arbejdsfortjeneste

Kommunen yder hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42 til personer, der i hjemmet forsørger et barn med udviklingshandicap under 18 år. Der kan være tale om kompensation i få timer ugentligt i en periode til fuld tid over en længere periode.

Det er en betingelse, at barnet forsørges i hjemmet, og at det er nødvendigt for en eller begge forældre helt eller delvist at ophøre med deres beskæftigelse for at passe barnet, og derved kan dokumentere et indtægtstab. Man kan få tabt arbejdsfortjeneste, selvom barnet er i dagtilbud eller skole – eller på anden måde passes, plejes og trænes udenfor hjemmet.

Bevillingen beror på et konkret skøn ud fra barnets og familiens behov. Både lønmodtagere og selvstændige kan få tabt arbejdsfortjeneste.

Det er som en hovedregel den seneste lønindtægt, der lægges til grund for beregningen, dog højst med et beløb på 31.249 kr. om måneden (2019), der således udgør et loft for ydelsens størrelse. Bevilges der ikke fuld tabt arbejdsfortjeneste, reduceres loftet forholdsmæssigt i forhold til den andel, de bevilgede timer udgør af den samlede arbejdstid.

Personer, der har fået udbetalt tabt arbejdsfortjeneste i løbet af 2010, er omfattet af de tidligere gældende regler, og ydelsen begrænses derfor ikke af loftet.

Hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste er en bruttoydelse, hvoraf der betales A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og ATP-bidrag. Der indregnes bidrag til arbejdsgiverfinansieret pensionsordning.

Der ydes ikke bidrag til privatoprettede pensionsordninger. Personer, der modtager tabt arbejdsfortjeneste, er berettiget til et tillæg til feriemål.

BEREGNINGSGRUNDLAGET

Ydelsesloftet reguleres hvert år den 1. januar med satsreguleringsprocenten. Personer, der ikke er ramte af loftet, reguleres ligeledes med satsreguleringsprocenten. Når man modtager tabt arbejdsfortjeneste, reguleres beløbet udelukkende hvert år til 1. januar, og man kompenseres dermed ikke i forhold til eventuelle lønstigninger.

OPHØR AF TABT ARBEJDSFORTJENESTE

Tabt arbejdsfortjeneste er en løbende ydelse og er ikke tidsbegrænset. Kommunen kan kun fastsætte en tidsbegrænset periode, hvis der foreligger en aftale med forældrene om, at hjælpen ydes i en på forhånd fastlagt periode. Det er i sådan en situation en forudsætning, at man fra bevillingens start kan se, hvornår bevillingen skal ophøre. En opfølgning på ydelsen, der er fastsat af administrative grunde, falder ikke ind under bestemmelsen om, at tilskuddet ydes i en på forhånd fastsat periode. Kommunen kan derimod fastsætte en opfølgningsdato, og modtageren af hjælpen har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for støtten.

VARSLINGSORDNING (VARSLINGSPERIODE) FOR TABT ARBEJDSFORTJENESTE, SERVICELOVENS § 3A

Hvis kommunen træffer afgørelse om at stoppe en bevilling af tabt arbejdsfortjeneste, skal dette ske med et varsel på 14 uger. Det betyder, at afgørelsen først kan iværksættes 14 uger efter, den blev truffet.

Vær opmærksom på, at reglerne om en varslingsordning ikke gælder, hvis bevillingen på tabt arbejdsfortjeneste nedsættes.

AFVIKLINGSPERIODE

Tabt arbejdsfortjeneste skal udbetales i 14 uger efter udgangen af den måned, hvor betingelserne for at modtage hjælpen er helt bortfaldet, og retten til udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste dermed ophører. Dette benævnes som en afviklingsperiode.

Retten til en afviklingsperiode på 14 uger gælder også, selvom man også er omfattet af varslingsordningen (se afsnittet herover). Reglen gælder dog ikke, hvis der er indgået en aftale om en tidsbegrænset periode.

INDRETNINGSPERIODE

I de tilfælde, hvor der sker en væsentlig nedskæring af timetallet for tabt arbejdsfortjeneste, kan der efter en konkret vurdering være ret til en såkaldt indretningsperiode på tre måneder, men her er ikke tale om en retsbestemt periode på samme måde som ved fuldt ophør af tabt arbejdsfortjeneste.

ARBEJDSLØSE OG TABT ARBEJDSFORTJENESTE

Selvom man modtager arbejdsløshedsdagpenge, er der også mulighed for at modtage kompensation for tabt arbejdsfortjeneste. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at fuldtidsforsikrede skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet fuldt og helt for at kunne modtage dagpenge. Man kan altså ikke modtage dagpenge, hvis arbejdet i forhold til barnet betyder, at man ikke kan påtage sig fuldtidsarbejde.

Bliver man ledig fra et deltidsjob og modtager tabt arbejdsfortjeneste, vil man som hovedregel ikke være berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, da man ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet som beskrevet ovenfor. I disse tilfælde er der måske mulighed for en særlig supplerende ydelse efter § 43 (se nedenfor).

SÆRLIG SUPPLERENDE YDELSE, SERVICELOVENS § 43

Bliver man ledig fra et deltidsarbejde, kan kommunen udbetale en særlig supplerende ydelse i op til 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor ledigheden indtræffer.

Det er en betingelse, at man er arbejdsløshedsforsikret og ikke er berettiget til at modtage dagpenge. Man må ikke være selvforskyldt ledig eller have et rimeligt tilbud om ansættelse i et deltidsarbejde. Ydelsen svarer til højeste dagpengesats, dog højst 90 % af tidligere arbejdsindtægt.

Særlig støtte til børn og unge

Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte eller behandling på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunen undersøge barnets forhold. Undersøgelsen skal anlægge en helhedsbetragtning, der omfatter barnets:

- Udvikling og adfærd
- Familieforhold
- Skoleforhold (eller forhold i daginstitution)
- Sundhedsforhold
- Fritidsforhold og venskaber
- Andre relevante forhold

Undersøgelsen skal afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket.

Kommunen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, der allerede har viden om barnets og familiens forhold. Omfanget af undersøgelsen må ikke være større, end formålet tilsiger – og skal i øvrigt gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader.

FAKTA / FAMILIEVEJLEDNING

Kommunen skal tilbyde familievejledning inden for tre måneder efter, at den har fået kendskab til, at et barn har fået konstateret en betydelig og varig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse – uanset om det drejer sig om et nyfødt barn eller et barn, hvor funktionsnedsættelse konstateres under opvæksten.

HANDLEPLANER, SERVICELOVENS § 140

Når der iværksættes støtte efter servicelovens § 52, skal kommunen udarbejde en handleplan. Handleplanen skal bygge på § 50-undersøgelsen og skal beskrive:

- Formålet med indsatsen
- Den indsats, der er nødvendig for at opnå formålet
- Konkrete mål i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten
- Indsatsens forventede varighed

En handleplan sikrer, at familien inddrages direkte i deres egen sag, og den kan samtidig fungere som et koordineringsredskab i forhold til de mange fagpersoner, familien møder. Handleplanen er en samarbejdsaftale mellem familien og kommunen, og den skal sikre kvaliteten af indsatsen overfor familien ved at tydeliggøre målene med og indholdet i indsatsen.

Det kan derfor være en god idé, at der udarbejdes en handleplan i samarbejde mellem den kommunale sagsbehandler og forældrene, når der f.eks. er behov for omfattende støtte til familien, eller når der er mange fagpersoner involveret, også selvom der ikke er iværksat støtte efter § 52.

Kommunen skal løbende følge op på handleplanen, første gang 3 måneder efter, at den særlige støtte er iværksat, og derefter som minimum hvert halve år.

FORANSTALTNINGER, SERVICELOVENS § 52

Kommunen skal træffe afgørelse om støtte efter § 52, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns særlige behov for støtte. Forud for iværksættelse af støtten skal

der foretages en socialfaglig undersøgelse efter § 50 og udarbejdes en handleplan efter § 140. Kommunen skal altid vælge den eller de mindst indgribende formålstjenlige foranstaltninger, som kan løse de problemer, der er afdækket igennem undersøgelsen.

Det kan f.eks. dreje sig om praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, aflastning i en plejefamilie eller på en døgninstitution/opholdssted, anbringelse af barnet uden for hjemmet eller anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk pædagogisk støtte.

Nogle forældre ønsker, at den unge tilbringer et år eller to på en efterskole. Vær opmærksom på, at nogle af de tilbud, der kalder sig specialefterskoler, er oprettede som tilbud efter serviceloven. Det betyder, at støtte til ophold på et sådant tilbud skal ske efter reglerne om anbringelse uden for hjemmet (§ 52 stk. 3 nr. 7). Det er derfor kun i de tilfælde, hvor der er et såkaldt anbringelsesgrundlag, at der kan ydes støtte. Det vil sige, at det skal være nødvendigt at anbringe den unge uden for hjemmet, fordi det ikke er muligt at yde den nødvendige støtte til den unges udvikling derhjemme.

HJÆLPEMIDLER, SERVICELOVENS § 112

Kommunen skal yde støtte til hjælpemidler til børn og unge med udviklingshandicap, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Ved vurdering af behovet for hjælpemidler til børn lægger man vægt på, at barnet i videst muligt omfang og med størst mulig selvstændighed kan udføre aktiviteter som andre børn.

Eksempler på hjælpemidler:

- Ortopædisk fodtøj
- Kørestol
- Særlig stol, seng og lignende
- Kommunikationshjælpemidler og testmaterialer

Hjælpemidler kan bevilges som udlån, naturalhjælp eller som en kontantydelse til køb af hjælpemidlet. Hjælpen er ikke skattepligtig og afhænger ikke af familiens økonomiske situation. Der gives tilskud til reparation af hjælpemidlet, men normalt ikke til drift af det.

Hjælpemidler, der skal bruges i forbindelse med undervisning, kan ikke ydes efter den sociale lovgivning, men skal afholdes af undervisningssektoren. Ansøgning herom skal normalt behandles af PPR.

FORBRUGSGODER, SERVICELOVENS § 113

Ved et forbrugsgode forstås man en ting, der kan købes i almindelige forretninger, og som ikke er specielt udviklet til personer med en funktionsnedsættelse. Kommunen kan yde hjælp til køb af et forbrugsgode, hvis det fungerer som et hjælpemiddel for et barn med udviklingshandicap. Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo. Kommunen yder ligeledes hjælp, hvis forbrugsgodet er en del af et informations- og kommunikationsteknologisk hjælpemiddel (typisk specialprogrammer og lignende). Hjælpen udgør 50 procent af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art, såfremt beløbet overstiger 500 kroner.

STØTTE TIL BIL, SERVICELOVENS § 114

Kommunen skal yde støtte til køb af bil til børn og unge med udviklingshandicap med en betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad forringer evnen til at færdes.

Forældrene søger støtten på barnets vegne, men det er barnet, der skal stå som ansøger. Det er barnets funktionsevne, kørselsbehov mv., der er afgørende for, om der kan ydes støtte til bil. Hvis der bevilges støtte til bil, registreres barnet som ejer af bilen og forældrene som brugere.

BOLIGINDRETNING, SERVICELOVENS § 116

Kommunen skal yde hjælp til indretning af familiens bolig, når indretningen er nødvendig for at gøre boligen egnet som opholdssted for barnet med udviklingshandicap. Der skal være søgt om boligændringen, før den påbegyndes! Hjælpen kan ydes, uanset om der er tale om lejebolig, ejerbolig, hus, bofællesskab, eller om der er tale om ophold hos familie, plejefamilie eller lignende.

Hjælp til boligindretning kan også ydes, selvom barnet har ophold på en døgninstitution, hvis barnet ofte har ophold i hjemmet.

I de ganske særlige tilfælde, hvor familiens nuværende bolig ikke kan gøres egnet, kan kommunen yde hjælp til dækning af udgifter til køb af anden bolig.

Det er dog en betingelse, at der ikke kan anvises en lejebolig, som dækker familiens behov.

Alment gældende regler

Når man er part i en sag (for eksempel forældre til et barn under 18 år med udviklingshandicap), har man ret til at lade sig bistå eller repræsentere af andre. Ligeledes har man ret til at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Hvis kommunen ikke giver medhold i en ansøgning, har man ret til at få en skriftlig afgørelse. Afgørelsen skal begrundes, og der skal vedlægges en klagevejledning. Det er vigtigt at overholde klagefristen, der som hovedregel er på fire uger, fra man modtager afslaget, idet klageinstansen ellers vil afvise at behandle klagen.

En klage over en afgørelse har som hovedregel ikke opsættende virkning. Det vil sige, at kommunen f.eks. må nedsætte en ydelse, selv om man har klaget over afgørelsen. Man har dog mulighed for at søge kommunen eller klageinstansen om, at afgørelsen tillægges opsættende virkning. Det vil især være relevant i de situationer, hvor en afgørelse medfører konsekvenser for borgeren, som det efterfølgende er svært at rette op på, uanset at en eventuel klagesag giver borgeren medhold.

Rådgivning og vejledning

Du er som medlem af Lev meget velkommen til at kontakte Levs telefonrådgivning på tlf. 8038 0888, såfremt du har brug for yderligere råd og vejledning. Opkaldet er gratis. Du kan også benytte dig af Levs netrådgivning, ved at udfylde rådgivningsformularen på www.lev.dk.

• www.lev.dk
Lev

• www.klapjob.dk
KLAPjob - Job til mennesker med kognitive handicap

• www.handiforsikringservice.dk
HANDI Forsikringservice:
Forsikringer til mennesker med handicap

• www.retsinfo.dk
Gældende love og regler

• www.dukh.dk
Den Uvildige Konsulentordning
på Handicapområdet

• www.tilbudsportalen.dk
Oversigt over forskellige sociale tilbud og botilbud

• www.familieretshuset.dk
Læs bl.a. om værgemål

FÅ MERE AT VIDE

Du kan læse mere om gældende love, regler og bestemmelser i Levs to øvrige pjecer i serien "Hånd om paragrafferne":

- Hånd om paragrafferne – 18 år... og hvad så
- Hånd om paragrafferne – voksne

Se desuden følgende hjemmesider:

• www.civilstyrelsen.dk
Læs bl.a. om værgemål

• www.socialstyrelsen.dk/viso/radgivning-til-borgere
VISO: Rådgivning til borgere og fagfolk

• www.ast.dk
Ankestyrelsen: Find principafgørelser, artikler og praksisundersøgelser

• www.vidensportal.dk
Find viden om det sociale område, herunder handicap

• www.ast.dk/naevn/ligebehandlingsnaevnet
Ligebehandlingsnævnet: behandler klager over forskelsbehandling i og udenfor arbejdsmarkedet.

DANSK HANDICAPPOLITIK HVILER PÅ

- Solidaritetsprincippet: Som indebærer, at alle har et ansvar for andre – hvilket blandt andet kommer til udtryk ved, at mange ydelser er finansieret gennem skattebetaling
- Sektoransvarlighedsprincippet: Som indebærer, at den offentlige sektor, der udbyder en ydelse, en service eller andet, er ansvarlig for, at den pågældende ydelse er tilgængelig for borgere med nedsat funktionsevne
- Kompensationsprincippet: Som indebærer, at mennesker med nedsat funktionsevne i videst muligt omfang skal kompenseres for følgerne heraf.

Det skal dog bemærkes, at der til trods for kompensationsprincippet lægges vægt på,

a) at personen med funktionsnedsættelse og dennes familie har mulighed for selv

at varetage de opgaver, der følger af handicappet, idet der i 'familiebegrebet' ligger en naturlig omsorgsforpligtelse samt,

b) at familien kan fungere så 'normalt' som muligt – og skal kompenseres for funktionsnedsættelsen

LEV ANBEFALER

- At der sker en tidlig indsats, når det formodes, at barnet har udviklingshandicap eller et andet handicap
- At tilbud, der omfatter børn og unge med udviklingshandicap, tilrettelægges i samarbejde med forældrene
- At der udarbejdes en skriftlig handleplan i samarbejde mellem den kommunale sagsbehandler og forældrene – også selvom der ikke er iværksat foranstaltninger i henhold til § 32 eller § 52

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP